

HA NEM TAPSOLSZ
ZELENSZKIJNEK...
3. OLDAL

SZÉKELY
SZABADSÁG NAPJA
BUDAÖRSÖN
4. OLDAL

ARANY AGANCS

POLGÁRI HAVILAP

NE CSAK
A TÁNYÉROKAT
PISZKOLJUK ÖSSZE
5. OLDAL

ISKOLABÁL
AZ EGYESBEN
8. OLDAL

INTERJÚ AGÁRDI SZPÍROSZ BENDEGÚZZAL

KETTŐ AZ EGYBEN

Meghívó érkezett. Mégpedig olyan, amelynél már a címére felkapja a fejét az ember. Az e-mail szerint a Budaörsi Görög Nemzetiségi Önkormányzat szeretettel vár a hagyományos vaszilopita-ünnepségére. Az odáig rendben van, ha a görögök ünnepelnek valamit, az unalmas buli nem lehet és nagyjából azt is tudhatjuk, hogy mi az a pita. De mi az a vaszilo? A rejtély megfejtésére a görög önkormányzat helyi vezetőjét, Agárdi Bendegúz Szpiroszt kértük fel, akivel egyúttal a helyi görög nemzetiség múltjáról, jövőbeni terveiről is beszélgettünk.

Akkor kezdjük az elején. Mi az a vaszilopita és hogyan kell ünnepelni?

A vaszilopita-ünnepség egy hagyományos görög újévköszöntő szokás. A résztvevők ilyenkor sütnek egy szép nagy kerek, édes tésztát, az maga a pita. Ezt pedig szertartásszerűen, ünnepélyes keretek között felvágják. Egy részébe ugyanakkor belesütnek egy pénzérmét, és aki megkapja az ezt tartalmazó szeletet, annak a hagyományok szerint bőséges, boldog és szerencsés éve lesz. A vaszilo név eredete pedig Szent Vasziliszhoz köthető, aki a görög ortodoxoknál az ajándékozás szentje. Leginkább a nyugati keresztény hagyományok Szent Miklósához tudnám hasonlítani, aki megajándékozza a gyerekeket.

Azt gondolom, ez az ünnepség is bizonyíték arra, hogy itt Budaörsön meglehetősen erős és hagyománytisztelő görög közösség él. Kicsit beszéljünk ennek a történetéről. Mikor alakult, jelenleg nagyjából hány tagja van?

Büszkén mondhatom, hogy itt Budaörsön az országban az elsők között alakult meg a görög önkormányzat, mégpedig 1995-ben Szidiropulosz László kezdeményezésének köszönhetően. Jelenleg mintegy 30 családot érint. Hozzáteszem, ez a Budaörsi Görög

Nemzetiségi Önkormányzat egyfajta regionális testület, hiszen Budaörsön kívül néhány környező települést, például Törökbálintot, Biatorbágyot vagy éppen Budakeszit is képviseli. Igyekezünk aktívan részt vállalni a helyi görögök mindennapjaiban, vannak különböző hagyományörző rendezvényeink, táncházaink, de működik itt a térségben egy úgynevezett kiegészítő görög iskola és óvoda is. Ez olyan intézmény, ahová az érintett gyerekek a hagyományos iskola vagy óvoda mellett heti egy-két alkalommal bejárhatnak és ott a görög nyelvet tanulhatják, megismerhetik a görög kultúrát. Az óvoda tavaly októberben jött létre Törökbálinton a 2020-ban módosított nemzetiségi törvénynek köszönhetően, az iskola viszont lassan tíz éve működik. Szervezünk ugyanakkor olyan tanfolyamokat is, ahol felnőttek tanulhatnak görögül. Ez elég népszerű itt Budaörsön, hiszen az erre járók majd fele a görög kultúrát szerető, az iránt érdeklődő nem görög nemzetiségűek közül kerül ki.

Említettem a táncházainkat. Korábban már több közös rendezvényünk volt a helyi svábokkal, tavaly ősszel pedig a szerbekkel csináltunk egy közös táncos estet. Eltökélt szándékunk, hogy ezekkel az együttműködésekkel előkészítsünk itt Budaörsön egy nemzetiségi napot, amikor minden budaörsi érintett kisebbség bemutatkozhat a helyi polgároknak. Vannak tehát eredményeink, de persze tennünk kell a dolgunkat tovább. Most például azon munkálkodunk, hogy életre keltsük a Budaörs és a görög Pyrgos közötti testvérvárosi kapcsolatot. Ez korábban működött, az utóbbi években azonban gyakorlatilag megszűnt. Pedig egy ilyen együttműködés azt gondolom, nemcsak a görög nemzetiségűeknek lehet gyümölcsöző, nemcsak rólunk szól. Ennek révén például különböző budaörsi kulturális és civil csoportok mutathatnák meg magukat Görögországban és számos, izgalmas görög rendezvényre kerülhetne sor itt Budaörsön is. Azt gondolom, jól halad az ügy, az illetékesek nyitottak, de még sokat kell dolgozunk, hogy ez a kapcsolat újra a régi legyen.

nemzetiségi szószólójának, Sianos Tamásnak a tanácsadója. Tavaly április óta pedig a Görög Intézet igazgatói posztját is betöltöm. Ez az intézmény az országos önkormányzat égisze alatt működik, a görög kulturális élet szervezésével foglalkozunk, kutatjuk a magyarországi görögök történelmét, de a sportélet segítése is benne van az alapszabályunkban. Ami pedig a saját identitásomat illeti, a nagymamám volt az, aki a negyvenes évek végén, a görög polgárháború miatt kénytelen volt elhagyni a hazáját és politikai emigránsként Magyarországra költözött. Neki köszönhetően egy kettős identitású családban nőttem fel, mind a nyelvet, mind a kultúrát, vagy akár a gasztronómiát tekintve. Gyermekként az ember úgy mond „csak” megéli ezt, de felnőttkorban már sokunkban előjön az a szándék, hogy tenni is akarunk ezért. Apai ágon ugyanakkor hajdúsági magyar református családból származom, tehát teljes mértékben magyaroknak is vallom magam.

Életed során volt olyan, hogy ezt a görög identitást mondjuk így, el kellett titkolnod? Ért esetleg bármilyen sérelem ezért téged itt Magyarországon?

Soha egyetlen pillanatra sem tapasztaltam ilyet. Azt gondolom, a Magyarországon élő nemzetiségeket senki nem akadályozza, gátolja abban, hogy szabadon megéljék a saját identitásukat, beszéljék a nyelvüket. Ez mind a tizenhárom Magyarországon hivatalosan elismert nemzetiségre igaz. Magyarországnak jelenleg úgy gondolom, kifejezetten dicséretes nemzetiségi politikája van, olyan, amely a szomszédos országokkal való viszonyra is pozitív hatással lehet. Gondolok itt például az utóbbi években rohamléptékben javuló magyar–szerb viszonyra. A jelenlegi magyar nemzetiségpolitika tehát modelként lehetne itt Európában, kár, hogy mindez bántóan kevés publicitást kap.

–fela–

Te meglehetősen aktív szerepet töltesz be nemcsak a budaörsi, hanem az országos görög önkormányzat tevékenységében is. Ez azért nagyon komoly elkötelezettséget, erős identitást mutat. Honnan, kitől örökölted ezt?

Itt Budaörsön 2019-ben kértek fel a tisztségre, amit nagy megtiszteltetésként fogadtam el. Korábban voltam az országos önkormányzat elnökhelyettese, valamint a 2018–22 között parlamenti ciklus görög

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Víg köz 4/D
ISSN 2786–250X

A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
fejes.lajos@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu

Megjelenik minden hónap utolsó hétfőjén

MAGYARORSZÁG A BÉKE PÁRTJÁN ÁLL!

Orbán Viktor

A KÉP FORRÁSA: FACEBOOK.COM/ORBANVIKTOR

HA NEM TAPSOLSZ ZELENSZKIJNEK, NEM VAGY JÓ EURÓPAI

A magyar baloldal folyamatos megfelelési kényszerben van. A dolog szépséghibája, hogy ez a megfelelési vágy nem a saját nemzetéhez igazodik, hanem a külföldi tartóisztek és kifizetőhelyek kényét és kedvét lesi.

A helyzet pedig azért is siralmasabb annál, amit elsőre látunk, hiszen a nemzetközi baloldal sincs a helyzet magaslatán, tehát az igazodási ponttal is komoly problémák vannak. Akkor meg miért csodálkozunk? Rendkívül jól példázza ezt a nihilt az ukrán elnök legutóbbi brüsszeli látogatása, ahol szinte birkaként tapsolt az európai vezetők nagy része Zelenszkij bevonulása közepette. Kivéve Orbán Viktort, és ahogy többek számára csak később derült ki, két másik politikus is így tett. Jaj, most mi lesz?

Jelenleg Európa krémje annyira álságos, álszent és annyira nem ura önmagának, hogy a saját érdekeit teljesen szem elől tévesztve botorkál egy olyan alagútban, amelynek nincs fény a végén. Ezt a sötétséget pedig maguknak köszönhetik, és közben magukkal akarják rántani a többieket is. A rákosista taps azonban felzúgott és bizony annak a Zelenszkijnek szólt, aki nem kér, hanem követel, aki nem megköszöni a segítséget, hanem leteremti azokat, akik segítenek, min-

dig csak keveselve azt, amit ingyen kap. Ne felejtjük, hogy ugyanez az ukrán elnök kapja a tapsot és a szolgálalkú mosolyokat, baráti hátbaveregetéseket és lapogatásokat, aki úgy vágyik az Európai Unióba, hogy közben országa vegzálja a kisebbségeket, a magyarokat, románokat és oroszokat. A legalapvetőbb 21. századi jogokat is elvitatják a kisebbségektől, elfogadhatatlan nyelvtörvényeket hoznak, kényszersoroznak, lassan a magyar beszédért is vicsorogva morognak. A tapsot azonban elvárják.

Ebben a helyzetben a magyar miniszterelnök, az osztrák kancellár és a román elnök vette a bátorságot és nem fogadta tapsal a sokszor furcsán, arrogánsan és kihívóan viselkedő ukrán elnököt. A magyar baloldal pedig egyből szégyent kiáltott, magányos putyinistának bélyegezte Orbán Viktort, mert első reflexükben azt hitték, hogy csak ő nem bégetett együtt a birkákkal. A haza és nemzet iránti mélyeséges megvetés újabb bizonyítéka, hogy eszükbe se jutott, hogy esetleg a magyar érdeket nézzék, a kárpátaljai magyarokról nem is beszélve. Az első dolguk az volt, hogy megint csak megfeleljenek a külföldi elvárásoknak, és újból ne a saját hazájuk legyen a fontos számukra. Az megint egy másik kérdés, hogy miért putyinista az, aki meg mer fogalmazni kritikát Zelenszkijjel, vagy az ukrán vezetéssel szemben úgy, hogy hazánk történelmünk legnagyobb humanitárius segítségét nyújtotta az ukránoknak. Amikor ukrán politikusok azzal fenyegetik Magyarországot, hogy három nap alatt elfoglalják, hazátlan barbároknak titulálva a magyarokat, amikor Zelenszkij gúnyos és megvető hangon beszél a magyar miniszterelnökről, akkor ezek az emberek elvárják, hogy Orbán Viktor megtapsolja, sőt talán azt is, hogy megölelje, vagy letérdeljen elé.

A külföldi pénzekből kampányoló magyar baloldalnak nem kell egyetértene a kormánnyal mindenben, senki se várja el, hogy ugyanazt gondolja a teljes magyar politikai paletta. De a nemzeti minimum elvárható, hogy ne legyen igaz a mondás, miszerint nekünk, magyaroknak még kommunistából is a legrosszabb fajta jutott. Az egyre veszélyesebbé váló világban, a háború sújtotta közegben a marakodás bűn, a külföldi érdekek kiszolgálása pedig hatványozott hazaárulás. Tapsoljunk akkor, amikor ok van rá, és legyünk büszkéek arra, ha nem bégetünk együtt a tömeggel, ha éppen rossz irányba fordul. Mert most éppen ez történik.

Szabó Gergő,

a PestiSrácok főszerkesztő-helyettese

SZÉKELY SZABADSÁG NAP BUDAÖRSÖN

Mi székelyek alig találnánk becsesebb ajánlólevelet, mint Jókai Mór adott válasza a Sepsiszentgyörgyön elhangzott tósztokra: „Aki meg akarja tudni, mi az igazi szeretet, az jöjjön Székelyföldre. Aki meg akarja tudni, mi az igazi honszeretet, az tanulmányozza a székely nemzet történetét. Aki meg akarja tudni, hogy mi az igazi baráti, rokoni szeretet, az kössön barátságot a székelyekkel...”.

Az már kevésbé hízelgő, amit mostanában dörgöltek oda ránk: „Székelyföld nem létezik.” Bolond likból bolond szél fú – mondaná nagyapám, csakhogy még az én generációm is emlékezhet arra, mikor a himnuszainkat csak a havas tetőn énekelhettük. A Rikában, Bodvajban, Rapsóné váránál, Szent Anna-tónál, Isten zsámljánál, a Madarasi Hargitán, ahol a sziklafalnak nincs füle, csak visszhangja, szólt a maroknyi székely, porlik mint a szikla.

A szenvedély szenvedést hoz! – gondoltuk akkor a diktatúra sötét pillanataiban. Bár a települések neveit románra fordított-

ták, a székely előnév sok helyen fennmaradt: Száldobos, Varság, Derzs, Keresztúr, Udvarhely és sorolhatnánk tovább. A legfurcsább fordítás (ferdítés) Kézdivásárhely esete, a Feketeügy parti városka német és román nevét, ha szó szerint visszamagyarosítjuk, akkor Székelyvásárhelyt kapjuk.

Persze Székelyvásárhely létezett, de nem ott és nem akkor, hanem a Maros partján, és 1616. április 29-ig, mígnem Bethlen Gábor átnevezte Marosvásárhelynek. Valójában ez a település volt a székelyek kulturális központja, latinul Novum forum Siculorum. Nagy Lajos király korában már városi rangú Zekel Wasarhel, szabadalomlevele Mátyás királytól van, első zászlaját is tőle nyeri, melyre veres és arany fonallal ez volt hímezve: „Jesus Nazareus Rex Judecorum”. Marosvásárhelyhez kötjük a székelység összetartozását és a székely szabadságot is. Itt a Postaréten emelték közadakozásból 1875-ben a székely vértanúk emlékművét. Rajta két kard, keresztjén magyar címer, alatta szövegmező:

„Bágyi Török János 47
Martonosi Gálfi Mihály 37
Nagyvárad Horváth Károly 25 éves
korukban Magyarország alkotmányos
szabadságáért Marosvásárhelytől 1854 márc
10 együtt kivégzett székely vértanúk em
lékének szentelte a kegyeletes nemzedék”.

Alatta Jókai epigrammája:
„Szent hely ez oh vándor!
egy nemzet tette e jelt itt

Leghűbb gyermekei
végzetes sírja fölél.

Élni szabadságban vagy
azért meghalni merészen:
Ezt hitték, vallták s haltak
érette híven.

Törvényes szabad és
független nemzeti állás
Intő szobra legyen honfi, e
drága jel itt!”

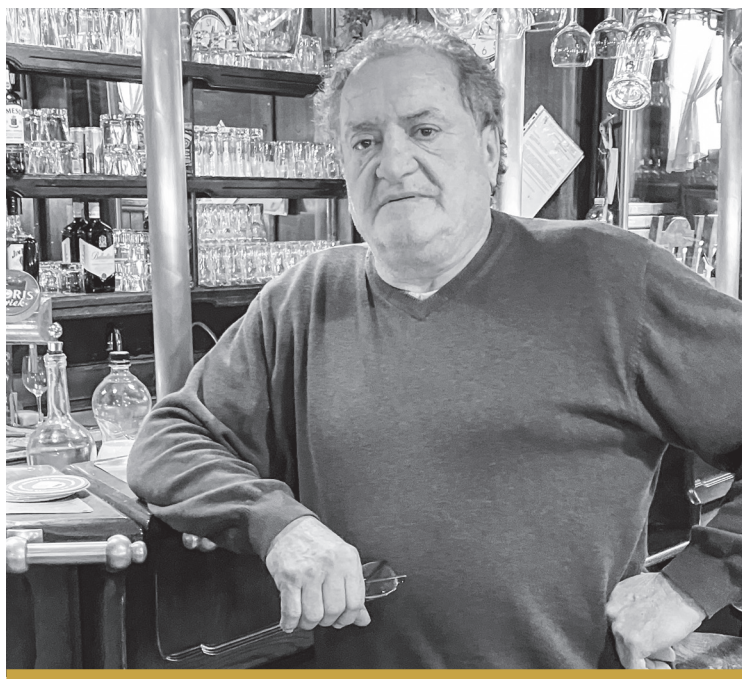
Kedves Arany Agancs olvasók, a Budaörsi Székely Kör szeretettel hív mindenkit 2023. március 10-én pénteken délután 16 órától a budaörsi római katolikus templomkertben felhúzott székely zászló körüli 'Székely szabadság napi' ünnepségre (kalács és szilvórium ősi szokás szerint). Azzal a reménységgel zárom, hogy a székelység városunkban is megtalálja a helyét és nem fogunk a példázatbeli szabad tyúkká válni, amely nem bírta a szabad vereséget a szabad rókával szemben.

Békesség Istentől!

SzA

NE CSAK A TÁNYÉROKAT PISZKÍTSUK ÖSSZE – 41 ÉVE A BUDAÖRSIEK KEDVENCE A FENYŐ ÉTTEREM

Budaörs első magántulajdonú éttermét több mint negyven éve, 1982-ben alapította Fenyvesi János a Rózsa utcában. A Fenyő eredetileg családi háznak épült, amelyet aztán évről-évre bővítettek, miközben különböző termeket és kerthelyiséget alakítottak ki, hogy a kisebb baráti összejöveteleket, osztálytalálkozókat és családi ünnepeket legyen hol megtartani. Az étteremben több mint tíz éve bowling-pálya is üzemel, a kertben pedig játszótér kapott helyett, így minden generáció megtalálja a neki megfelelő elfoglaltságot. Vis Civilis rovatunk februári vendége Fenyvesi János alapító-tulajdonos.

Milyen körülmények közepette alakult meg a Fenyő?

Édesapám 30 évig dolgozott a Gellértben, szóval tősgyökeres vendéglátós volt, én pedig végigjártam a ranglétrát, a Gellértben kívül az InterContinental hotelben dolgoztam felszolgálóként. Akkoriban kezdtük el építeni a családi házunkat. Eredetileg ez egy berendezett pince volt, a hordóim álltak itt, és készült volna egy dühöngő, ahol elborozgattunk volna a haverokkal. Aztán a Juhász cukrászdás Jocóval beszélgettünk az akkori szerződéses rendszerű vendéglátó helyiségekről, manapság már franchise-nak hívnák, amikor egy cég égisze alatt nyit valaki vállalkozást. Végül elmentem a Kertészeti Egyetem tangazdaságának szigetcsépi központjába, ahol azt mondták, szívesen támogatnak. Bélyegzőt és hitelkártyát is kaptam tőlük, ez megadta a kellő hátteret is.

Már eleve étterem indítása volt az elképzelés?

Mindig melegkonyhás helyeken dolgoztam, szóval ez volt az álmom. Budaörsön akkor egyedül a Rózsakert működött, de az akkor olyan menzaserű, állami konyha volt. Ahol most a pult található, ott alakítottuk ki a régi konyhánkat, és a menüsor főként egytálételekből: gulyásból, halászléből, pörköltből, pacalból, brassóiból, valamint velőrózsából állt. Ezeket néhányszor megpróbáltam levenni az étlapról, de mindig visszatapsolták.

Mi változott a '80-as évek kezdete óta?

Az elején még igazi étlapunk sem volt, csak a konyhában volt kitéve, hogy mi az aktuális kínálat, és kis kártyákon húzgáltuk ki, ha épp elfogyott valami. Másnap visszatettük, ha ismét főztünk, mégis sorban álltak esténként a vendégek. Az eredeti hely időközben nagyobb lett, de a hangulata abszolút megmaradt. Hozzáépítettem ezt a kis faházat, és sikerült megvenni a szomszéd telket. Amikor a bowlingörület begyűrűzött Magyarországra, kitaláltam, hogy én is csinálok egy-két pályát, hogy ezért senki se kelljen Pestre bemennie.

Minek köszönhető a családi hangulat megtartása?

Szerintem annak, hogy a szakácsom, Mészáros Miki nyitás óta vezeti a konyhát, úgy néz ki, innen vonul majd nyugdíjba. Édesapám, édesanyám és öcsém is itt dolgoztak, tulajdonképpen az első időben nem is volt alkalmazottunk, csak amikor már túl nagyra nőttünk. Jelenleg a fiaim vették át a stafétát, bér eleinte máshol próbálkoztak, a nagyobbik például biztosítási ügynökként akart elhelyezkedni, de három nap múlva visszajött.

Mi a Fenyő sikerének a titka?

Nem mentünk el fine dining irányba, hanem megmaradtunk olyanoknak, akik annak idején voltunk, magyaros konyhával, nagy adaggal, amitől jól laksz, és nem csak a tényérodát piszkoljuk össze.

Az eltelt 41 évben csinálna-e valamit másként?

Igazából engem igazol, hogy több mint 40 éve talpon vagyunk, és meg tudunk belőle élni. Az egyetlen dolog, amin változtattunk, hogy az étterem felett van a lakás. Fiatalon észre sem vettem, mert lejöttem öt lépcsőn, nem kellett hajnalban kelnem, buszra ülöm és hosszasan utaznom a munkahelyemre. De 40-50 éves korom után már kicsit zavart, hogy állandóan jöttek a haverok, és érdeklődtek, hogy nincs itt a főnök? Így nem volt magánéletünk. Szóval inkább egy külön családi házat építenék, és mellette egy vendéglőt, ha újrakezdeném.

Mivel telnek most a mindennapjai?

Sokat jártam a Balatonra és Fenyvesen nyaranta a kisebbik fiammal csinálunk egy kis büfét, ami már 30 éve működik, szóval nyugdíjkiegészítésnek kiváló. Emellett vadászni és horgászni szoktam, de azért havonta egyszer, főleg rossz idő esetén feljövök és szétnézek, hogy mi a helyzet itt, mégiscsak az életem a Fenyő.

BÚCSÚ BÉKY LÁSZLÓTÓL – MESTER KÁROLY ÍRÁSA

Béky László természetgyógyász (1939 – 2023)

A magyar természetgyógyászok nevében búcsúzom Béky László Tanár Úrtól, úgy is mint kolléga és mint tanítványa. Mentorom voltál a szó igaz értelmében nekem is és több ezer természetgyógyásznak. Önzetlenül tanítottál és indítottál el bennünket a természetgyógyász úton.

Nagy találkozás volt a mienk. Két paraszti környezetből származó agrármérnök, két nagy tapasztalatú állattenyésztő találkozott, erősítettük és kiegészítettük egymást. Tanítványod lettem, Te pedig a mentorom.

Nagyon sok Vitalitás tévéműsört csináltunk együtt. Előtte egy héttel felhívtál: „Tudod, miről kellene beszélgetnünk?” – És akkor már a fejedben kész volt a beszélgetés.

„Ebből készüljél fel légy szíves” – mondtad! – „Ez nagy feladat Karcsi, ennek meszebbéről kell nekifutni.”

Mindig nehéz feladat elé állítottál. Nagy volt az elvárás, mert Te mindig csak tiszta vizű forrásból merted a vizet.

Leginkább arról beszélgettünk, hogy a mai korban élő emberek lelki- testi problémája az, hogy elszakadtak az Istentől, a teremtett világtól, a GDP, a látszat értékek kerültek előtérbe, különösen igaz lett ez az elmúlt két évtizedben.

Január 6-án volt az utolsó beszélgetésünk a gyermektelenség okairól: a policisztás petefészkekről és a hozzá társuló inzulin-rezisztenciáról, és arról, hogy a fiúknál sincsen rendben minden.

Együtt imádkoztál a gyermekekért Szent-Györgyi Alberttel:

„Uram! Elváltasz a férfi és a női nemet, hogy egymás keresésében
Énünk legmélyebb húrjai rezdüljenek
a legmagasabb harmóniákban.
Ebből a kölcsönös keresésből
fakadnak gyermekeink,
kik tiszta és értetlen lélekkel születnek.”

Ebben a műsorban megfogalmaztad a jövő gyermekeiért való aggodásodat. Mindig összeraktuk a biológiai törvények, a teremtés szerinti ok-okozati összefüggéseket.

Ezek nehéz feladatok voltak.

Ez a közös alkotás lett az egyre mélyebb barátságunk kötőanyaga.

Laci Bátyám, most egy sokkal nehezebb feladat elé állítottál!

Én írom a megemlékezést rólad. Ez nagyon nehéz!

De a legnehezebb az lesz, hogy nem hívsz fel többet, nincs több közös műsor.

Bízom benne, hogy odaátrol még irányítod és igazgatsz az utamat, az útjainkat. Szükségünk lesz rá, mert a világ egyre bonyolultabb.

„Összességében utat tévesztettünk és ezt nem akarjuk, vagy nem merjük bevallani!” – mondtad Laci Bátyám.

Szent-Györgyi Albert I. májának egy versszakával búcsúzok tőled:

„Uram!

E drága bolygót adtad nekünk lakóhelyül,
Rejtett, titkos kincsekkel tele,
Képessé tettél művedet megérteni.

Uram! Legyünk társak az alkotásban

Dolgozzunk tovább műved nyomán,
Hogy bolygónk a bőség, a boldogság
És az összhang erős otthona legyen.”

Köszönjük neked, hogy a munkádon keresztül, a természetgyógyász tanfolyamaidon, a rádió és televízió műsoraiddal, előadásaidban a teremtés titkait tanulhattuk tőled, tanítottad nekünk a természet törvényeit.

Az Úrnak társa voltál az alkotásban egész életedben.

A jövő generációinak Laci bátyánk azt üzenté: „Bízzanak magukban, ne dőljenek be a hamis prófétáknak, akárhogy csillognak, villognak! A józan paraszti ész sokszor többet ér, mint bármi más!”

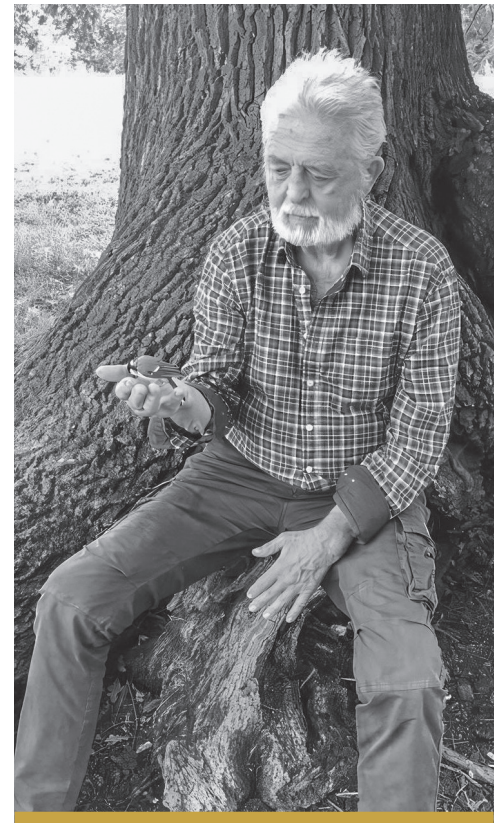
A Természetgyógyász Magazinba a Te kérésedre írtam meg a „Mindennapi kenyérünk” című cikket, ami a kovászos kenyér misztériumáról szól.

A kovász az Ige. 3A kovász az Isten ígéje, amely a Szentlélek meglevenítő ereje által képes az ember életében örök életre szóló változásokat végbe vinni.

Kedves Laci Bátyám!

Te voltál a kovász a magyar természetgyógyászatban és az integratív medicinában, mindenkivel szót tudtál érteni, a parasztagzával, de az orvosprofesszorral is.

A mi feladatunk, hogy a tőled örökölt ko-

vászt tovább tessük és tápláljuk, hogy a tanításaid és gondolataid örökre megmaradjanak.

Béky László természetgyógyász oktatása egyedi volt, középpontban minden esetben a beteg bemutatás állt. Hihetetlen empátiával közelítette az embereket, biztos érzékkel tapintott rá az ok-okozati összefüggésekre. Kilenc természetgyógyász vizsgája volt, ahogy mondta: 3 „sokféle hangszeren játszom”.

Tanított az orvos továbbképzésben akkreditált Funkcionális Dietetika Iskolában. Az előadásait nemcsak a szakszerűség jellemezte, hanem lebilincselő előadásmódja is, minden órája élményszámba ment.

Kedves Laci Bátyám!

A természettudományos elhivatottságoddal csak a magyarságtudatod vehette fel a versenyt.

A Magyar Természetgyógyászok és Életreformerek Tudományos Egyesületét megalapító menyei nagy csapat együtt van: Dr. Oláh Andor, Dr. Szabó Lajos Atya, Dr. Török Szilveszter és Béky László.

Elengedünk Laci Bátyám a nagy csapatba. Nézzél ránk néha, szóljál ránk, ha nem az Úrral együtt munkálkodunk.

A jelenlegi, tizennegyedik, Dalai Láma gondolata:

„Oszd meg a tudásodat másokkal: ez az egyik módja annak, hogy halhatatlan légy.”
Ezért Béky László gyógyító és tanító természetgyógyász halhatatlan!

Isten veled Laci Bátyám!

MŰVÉSZET A NEMZETÉRT ALAPÍTVÁNY ROVATA

MESKÓ ZSOLT ÍRÓ-RENDEZŐ:

„SZENTEK-E A MAGYAR SZENTEK?”

SIKLÓS ENDRE GONDOLATAI MESKÓ ZSOLT HOUSE OF ARPAD – MAGYAR SZENTEK SHOW CÍMŰ ÚJ DARABJÁRÓL

A KÉP FORRÁSA: MAGYARKURIR.HU

Amikor egy író tabutémát vesz elő és arról ír, az olvasók, aínházszerezők többsége némi aggállal, tartózkodással fogadja. Azonban vannak olyanok, akik ellenkező véleményen vannak: örülnek a nem mindennapi választott témának, nagy lelkesedéssel és izgalommal várják a darab színházi bemutatóját.

Az írónak fegyelmezettnak, mértéktartónak, korhűnek kell lennie írásában. Nem kalandozhat el, a darab szereplőinek nem adhat olyan belső és külső tulajdonságokat, amelyek zavarók lehetnek a mű egészének a megértésében, értelmezésében.

Mindezeket a veszélyeket Meskó Zsolt író-rendező „Szentek-e a magyar Szentek?” – Új televíziós Talkshow élőben! c. darabja elkerülte.

Elsőként a rendezésről szólnék. Vitán, kritikán felüli. A televízió stábjában rendszerben volt, azaz hasonlatos a valóságos stúdiós élettel!

Itt meg kell említenem Kókai János rendezőt alakító szerepét: gondolati, érzelmi túlfűtöttsége, negatív töltésű erőszakos akarata nem tudta meggyőzni a két fiatal riportert – Mérai Katalint és Baksa Andrászt kérdésseltevéseikben. Ha engednek a rendező kéréseinek, vajon milyen szélsőség és bukás felé vitte volna el az egész „Új televíziós talkshow”-t? Meskó Zsolt, a darab ren-

dezője csodás nyugalommal, remek írói érzékkel borotvaélen játszotta Kókai művész úr rendezőjét. Nem került sor az elfogadhatatlanra, az erkölcsi bukásra. A két riportertem tette fel a rendező sugallta durva kérdéseket a meghívott négy Árpád-házi szentnek: Szent Istvánnak, Szent Imrének, Szent Erzsébetnek, Szent Lászlónak.

A televízió stúdiósai szakértelemmel végezték munkájukat, ahogy a darabban meg volt írva –, néha úgy tűnt, szolgálai, tartva a rendező haragjától, dühkitöréseitől. Itt kiemelném Robin László, Tarczali Dorina színészi játékát.

Szándékosan hagytam utoljára a négy Árpád-házi magyar szentet alakító művészek színházi munkáját. A rendkívüli vendég riportalanyok bátran, megilletődés nélkül álltak a kamerák elé.

A két riportert kérdések tömkelegét zúdította szentjeinkre. Méltósággal, hűek maradvakorukhoz, érthetően, szépen fogalmazva adták meg válaszaikat a ma embere számára.

Baksa András lelki fejlődése előttünk játszódott. Az előadás vége felé már tudtuk mi nézők is, hogy a fiatal riportert megkapja az Úristen Kegyelme: tudati, lelki megtisztuláson fog keresztülmenni.

A legmarkánsabb, határozott kiállítás és mondanivalójú szentünk, Szent István

a provokatív kérdésekre is önmaga természetességében adta meg a válaszokat. Köszönet érte Jegercsik Csabának. Szent Imre szerepére nagyon jó választás volt Gréczy Balázs. Ő Szent Imrét, úgy érzem, szentimrésen, érzékletesen, finoman, mint a magyar ifjúság védőszentjét mutatta, s idézte fel legendákba szőtt alakját.

Szent László színházi alakja már nem egyértelmű. Nagysága, s ezt nem csak fizikailag értem –, kissé zavaró volt. Úgy gondolom, a színész Jenei Gábor, követve a rendezői elképzeléseket, utasításokat(?), a nagyúri modor nem éppen szimpatikus vonását mutatta be itt-ott. Szent István és Szent Erzsébet melletti kiállása méltóságosan kemény volt.

Ez is megmutatta: Szent László szentségesen nemes lovagiasságát.

Szent Erzsébet valós megformálásával Nemcsók Nóra meggyőzött bennünket, nézőket: már életében csodákat megélt, szentferenci lelkületű, családi tragédiákat átélő, rokonoktól sokat szenvedő asszony volt. Azért óvatosan jegyzem meg: én egy kicsit szerényebbnek mutattam volna be. Életének keserű italát Isten szeretetében bízva nap mint nap meg kellett innia. A világi és a szentségi élet között vívódott. A Jóisten, fiatal kora ellenére mennyei országába emelte. Útját földi életéből rózsák kísérhették.

A mű színházi előadása összességében bátor hangnemű, újszerű volt, melynek a sikeréhez a remek rendezés is hozzájárult.

Ez mindenképpen Meskó Zsoltot dicséri, az író, rendezőt.

Köszönjük, mint nézők, hogy részesei lehettünk „Szentek-e a Magyar Szentek?” című színházi előadásnak.

Amikor lélekemelő írást olvasok, színházi előadást látok, Gárdonyi Géza sorai jutnak az eszembe:

„Minden, amiben lelkileg gyönyörködünk, kapcsol a végtelennel.”

Az Auditorium Hungaricum és a Párbeszéd Háza közös bemutatója volt ez a darab.

Siklós Endre

ISKOLABÁL AZ EGYESBEN – REGŐCZY LÁSZLÓ KÉPRIPORTJA

Február 17-én rendezték meg a budaörsi 1-es iskola alapítványi farsangi bálját. A szépszámú nézősereg igazán színvonalas és látványos előadásoknak tapsolhatott, amelyre a koronát a végzősök palotástánca tette fel. Íme egy kis ízelítő a rendezvényből.

